

DOSAR NR.11690/2/2009

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.3612
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 28.09.2010
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE   ALINA NICOLETA GHICA
GREFIER   NEDELEA CLAUDIA NICOLETA

Pe rol pronunțarea asupra cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu pârâtul **VALERIU EMANUEL**.

Dezbaterile în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 14.09.2010, fiind consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 03.03.2009, când a hotărât următoarele :

C U R T E A,

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ, constată că prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, la data de 11.12.2009, reclamantul CNSAS a solicitat constatarea existenței calității de colaborator al Securității, în privința pârâtului VALERIU EMANUEL.

În motivarea în fapt a cererii s-a arătat că din cuprinsul Notei de constatare nr.S/DI/1/1496 din 12.05.2009, precum și a înscrisurilor atașate acesteia, s-a stabilit că pârâtul a fost folosit începând cu data de 21.02.1970 până în 1973, cu aprobarea organelor de partid de către organele de Securitate în scopul furnizării de informații despre Noel Bernard, Max Bănuș și ..... informații recompensate cu sume de bani.

Întrucât în anul 1974 pârâtul a fost implicat într-un proces de trafic de valută, organele de securitate au întrerupt legătura cu acesta în cursul anului

1975, iar în anul 1979 a fost luat în lucru prin dosar de urmărire informativă sub numele conspirativ Emil.

La inițiativa pârâtului, în anul 1981 a solicitat o întâlnire cu un ofițer de securitate pentru a se consulta în legătură cu situația lui și a familiei sale, astfel încât apreciindu-se asupra disponibilității dovedite, începând cu 6.10.1981 pârâtul a fost din nou folosit ca sursă informativă fără însă să i se întocmească un dosar de rețea.

Susține reclamantul că neîntocmirea acestui tip de dosar precum și lipsa angajamentului olograf al pârâtului, referitor la furnizarea de informații organelor de securitate, se datorează faptului că pârâtul era membru al PCR, persoanele care dețineau această calitate, deși folosiți ca sursă, neputând să figureze cu dosare de colaborator al Securității.

Se arată că în această calitate a furnizat informații Securității care se regăsesc în dosare de urmărire informativă ale unor persoane despre care ar fi relatat că scriu poezii dușmănoase la adresa partidului, informații referitoare la abuzurile comise de redactorul șef al revistei Flacăra și la comentariile și preocupările unui ambasador străin acreditat în România cu care este vecin.

Susține reclamantul că în cea de-a treia perioadă de colaborare a pârâtului cu organele de securitate, aceasta a oferit informații referitoare la angajați ai postului de radio Europa Liberă și la consilierului Ambasadei Burundi în România, precum și la preocupările unor elemente din emigrația reacționară, îndeosebi a celor care s-au pus în slujba postului de radio Europa Liberă.

Susține reclamantul că informațiile consemnate în notele sale informative, precum și aprecierile făcute de ofițerii din cadrul Securității pe marginea activității desfășurate de pârât, sunt de natură să asigure condițiile impuse de dispozițiile art.2 lit.b din OUG 24/2008, pentru constatarea calității de colaborator al Securității.

Activitățile pârâtului sunt de natură să suprimă drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, respectiv dreptul la libertatea de exprimare, dreptul la viață privată (art.33 din Constituția României din 1965 coroborat cu art.17 din Pactul Internațional cu privire la drepturi civile și politice), dreptul la libertatea opiniilor prevăzut de art.28 din Constituția României din 1965 și art.19 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art.1 alin.7, art.33 alin.1, art.2 lit.b , art.8 lit.a și art.11 alin.1 din OUG 24/2008.

În dovedire, reclamantul a depus la dosarul cauzei Nota de Constatare nr.S/DI/1/1496 din 12.05.2009, dosarul I 138680, dosar SIE 41, cerere de verificare adresată CNSAS de către Asociația Civic Media.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Din înscrisurile existente la dosarul cauzei reiese că dosarul I 138680 avându-l ca titular pe pârât a fost deschis pentru manifestări negative și relații cu postul de radio Europa Liberă în perioada 1979 – 1982 și pentru suspiciunea întreținerii de relații cu redactori ai aceluiași post de radio pentru perioada 1985 – 1986.

Conținutul Notei raport din 4.03.1981 întocmită de șeful Serviciului IMBS și al Notei de analiză din 15.10.1981 relevă faptul că, la solicitarea pârâtului, s-a realizat o întâlnire între lucrătorul de Securitate amintit și pârât în care pârâtul a oferit informații despre redactorul șef al Revistei Flacăra, informații de natură să aducă atingere unor drepturi și libertăți fundamentale, respectiv informații care vizau faptul că poetul Adrian Păunescu ar difuza poezii nepublicate oficial și că ar primi sume de bani de la unele personalități din domeniul științei și tehnicii pentru popularizarea acestora în paginile revistei Flacăra.

Totodată, relatările ofițerilor de securitate conduc la concluzia că în schimbul informațiilor oferite, pârâtul a fost recompensat financiar, precum și la acea că informațiile au fost oferite în mod benevol.

Din cuprinsul notei din 9.12.1981 întocmită de către un reprezentant al Securității statului, reiese faptul că pârâtul a comunicat organelor Securității detalii ale întâlnirilor sale cu angajați ai postului de radio Europa Liberă, pe care îi caracteriza sub diverse aspecte (Max Bănuș – element afacerist, afemeiat și pretabil la acte de corupție), legăturile acestor angajați cu persoane din România, precum și sarcinile informative pe care lucrătorii postului de radio menționat le primeau din partea conducerii acestuia.

Toate aprecierile organelor de securitate la adresa pârâtului erau pozitive, denotând faptul că prin activitatea desfășurată acesta oferea informații considerate drept valoroase informativ de către securitatea statului.

Urmare a atitudinii politice considerată drept corespunzătoare de către lucrătorii Securității s-a dispus închiderea dosarului de urmărire informativă „Epure” la data de 14.12.1986 și menținerea pârâtului în contact ca sursă de informare.

Adresa din 7.01.1982 a unei unități de securitate din București confirmă faptul că datele furnizate de pârât în legătură cu angajați ai postului de radio Europa Liberă prezentau valoare informativă deosebită pentru organele de securitate, relevându-se caracterul detaliat al informațiilor transmise.

Din conținutul dosarului SIE 41 reiese că deși inițial pârâtul a fost urmărit informativ în cadrul acestui dosar, ulterior avându-se în vedere informațiile oferite s-a dispus contactarea și atragerea pârâtului în activitatea de colaborare cu organele de securitate.

Dispozițiile art.2 lit.b din OUG 24/2008 definesc noțiunea de *colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;*

Din probele administrate în cauză de reclamant, Curtea reține că deși pârâtul nu a semnat un angajament olograf și explicit în sensul colaborării cu organele de securitate, informațiile pe care le-a oferit au fost de natură să conducă la îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale persoanelor vizate de acestea, natura și importanța acestor informații determinând schimbarea calității pârâtului din persoană urmărită de către organele de securitate în colaborator al acestora.

Curtea apreciază că și cea de-a doua condiție prevăzută de art.2 lit.b din OUG 24/2008 este îndeplinită, informațiile cuprinse în notele

informative întocmite de către pârât fiind de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevăzute în Constituția României de la acea dată.

Din cuprinsul consemnărilor ofițerilor de securitate, reiese că pârâtul oferea relatări referitoare la persoane care reprezentau, în calitatea acestora de lucrători ai postului de radio Europa Liberă sau în alte calități, subiecte ale activității de urmărire și represiune a Securității statului.

Totodată, se reține, că pârâtul, în calitatea sa de colaborator al Securității Statului, oferea informații apreciate corespunzător de către această structură, caracterizările pârâtului realizate de ofițerii securității fiind pozitive.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informații furnizate, pârâtul a îngădit dreptul la libertatea de exprimare și dreptul la viață privată, dreptul la libertatea opiniilor, fiind astfel îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art.2, lit.b din OUG 24/2008.

În consecință, având în vedere cele reținute anterior, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

ROMANIA 22-07-2011
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

PENTRU ACESTE MOTIVE

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. 11695/12/2009
se legalizează de noi.

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE: prin care se admite acțiunea

GREȘIER ȘEF

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în
București, str.Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul
VALERIU EMANUEL domiciliat în București, str.C.Sandu Aldea nr.61,
sector 1.

Constată calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 14.09.2010.

PREȘEDINTE
ALINA NICOLETA GHICA

GREȘIER
CLAUDIA NEDELEA

Red.ANG./Tehnored.NCN/4 ex.

